

[Arbejdsministeren]

holde de lediges arbejdsevne og dels at udvikle den samlede beskæftigelse i samfundet.

Jeg er enig med spørgsmålsstilleren i, at beskæftigelseseffekten vil være minimal, så fremt arbejdstilbuddene blev modsvaret af afskedigelser af almindeligt ansatte. For at forhindre en sådan virkning er det i § 19 i arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 431 af 20. august 1981 om arbejdstilbud til ledige blandt andet bestemt, at arbejdstilbud, der kan begrunde genoptræningsydelse, skal medføre en nettoudvidelse af antallet af ansatte hos vedkommende arbejdsgiver. Ved en sådan nettoudvidelse forstås merbeskæftigelsen i forhold til virksomhedens normale beskæftigelse under de konkrete omstændigheder, der foreligger i den periode, hvor der ydes støtte. Der skal altså være tale om en yderligere ansættelse i forhold til, hvad virksomheden ellers ville have ansat, og dette kan næppe medføre ulige konkurrenceforhold over for bestående virksomheder. Efter § 19, stk. 2, i bekendtgørelsen skal der endvidere være et rimeligt forhold mellem ansættelser med genoptræningsstøtte og antallet af de i forvejen beskæftigede hos en arbejdsgiver, også for at sikre, at støtten ikke får konkurrenceforvridende virkninger.

Det er arbejdsformidlingen og arbejdsmarkedsnævnene, der med deres særlige kendskab til de lokale forhold skal påse, om reglerne overholdes.

Det er på denne baggrund min opfattelse, at reglerne i bekendtgørelsen om arbejdstilbud til ledige er et tilstrækkeligt værn mod konkurrenceforvridning på grund af arbejdstilbudsordningen.

Spm. nr. 138

Til *justitsministeren* (29/10 81) af:

Ib Christensen (DR):

»Vil ministeren overveje at søge genindført våbentilladelse som forudsætning for erhvervelse af jagtvåben og patroner?«

Begrundelse

Spørgsmålet rejses på baggrund af et par nyligt indtrufne tragiske begivenheder, hvor affektforbrydelser er sket efter indkøb af jagtvåben.

Før anden verdenskrig var våbentilladelse en betingelse for erhvervelse af jagtvåben, og

det kunne derfor overvejes af præventive grunde at genindføre disse regler.

Eventuelt kunne overvejes en begrænset våbentilladelse, der kun omfatter jagtvåben.

Der henvises til et indlæg i Jyllands-Posten den 25. oktober 1981 og i Ekstra Bladet den 26. oktober 1981.

Besvarelse (5/11 81):

Justitsministeren (Ole Espersen):

I henhold til våbenlovens § 2, stk. 1, jfr. § 1, stk. 1, nr. 1 og 2, er det forbudt uden særlig tilladelse at erhverve, besidde, bære eller anvende skydevåben og ammunition hertil.

Forbuddet omfatter blandt andet jagtrifler og ammunition hertil.

Glatløbede haglgeværer og ammunition hertil er i henhold til lovens § 1, stk. 2, litra a, undtaget fra forbuddet. Det er dog i § 2, stk. 1, 2. pkt., fastsat, at personer under 18 år ikke uden særlig tilladelse må erhverve, besidde, bære eller anvende glatløbede haglgeværer.

De gældende regler vedrørende glatløbede haglgeværer blev fastsat ved lov nr. 398 af 12. juli 1946, våbenloven, der fortsat er i kraft. Før 1940 havde disse våben ikke været omfattet af kontrolordningen. Dette blev ændret i 1940 i forbindelse med besættelsen, men ved den nye våbenlov fra 1946 vendte man for så vidt angår disse våben på ny tilbage til den gamle retstilstand.

Justitsministeriet har gennem nogen tid overvejet, hvorvidt der er behov for en ændring af reglerne om glatløbede haglgeværer. Den 9. marts 1981 nedsatte justitsministeriet en arbejdsgruppe, der skal overveje, om der bør foretages ændringer i våbenlovgivningens regler om tilladelser. Arbejdsgruppen skal ifølge sit kommissorium særligt overveje, om der bør foretages ændringer i reglerne om glatløbede haglgeværer m. v. Arbejdsgruppens overvejelser om dette spørgsmål vil formentlig kunne foreligge i løbet af kortere tid, og justitsministeriet finder derfor, at man bør afvente resultatet heraf, før man tager nærmere stilling til spørgsmålet.

Spm. nr. 142

Til *industriministeren* (29/10 81) af:

Mølgaard (DR):